

[Lorentzen.]

gørelse ved Straffafsoningens Paabegyndelse opretholdes som Hovedregel, men der lempes lidt ved denne Hovedregel ved Tilføjelsen: medmindre det uden Hensyn til samtlige foreliggende Omstændigheder findes forsvarligt, at han løslades forinden.

Det er jo rigtigt, som den foregaaende Taler, det ærede Medlem Hr. Busch-Jensen, sagde, at Loven siger ikke, hvornaar det er Tilfældet, men overlader det til Anklagemyndigheden eller Domstolene at afgøre det, men jeg kan ikke godt tænke mig, at Anklagemyndigheden eller Domstolene skulde komme i Tanker om at løslade i disse Sager uden for de gældende Regler i Retsplejeloven. Jeg vil tværtimod tro, at de vil være endnu mere betænkelige ved at løslade i disse Sager, da man har den absolutte Hovedregel, og jeg vil mene, at selv om den foreslaaede Ændring vedtages, er der ikke indført de Principper, der i øvrigt gælder for Varetægtsfængsling, hvor man som bekendt kræver en særlig Arrestationsgrund. Disse Principper om Arrestationsgrunden var i sin Tid fremme i forreste Række i den Reformbevægelse, der gik forud for Retsplejeloven. Men selv om man vedtager det foreliggende Lovforslag, maa man sige, at Hovedregelen i disse Sager stadig er den obligatoriske Varetægtsfængsling, altsaa en væsentlig Afvigelse fra de almindelige Principper.

Hovedmotivet til den foreslaaede Ændring er den katastrofale Pladsmangel i vore Fængsler, saaledes som paapeget i den højtærede Justitsministers Forelæggelsestale. Jeg vil sige, at de Oplysninger, der følger med Motivet, er ikke nær saa stærke som de Oplysninger, Statsadvokat Trolle er fremkommet med i Pressen, hvor han har sagt, at den nuværende Belægning i Fængslerne svarer til, hvis de danske Hospitaler vilde komme ud for en Belægning paa en 6—7 Gange det normale.

Der finder utvivlsomt i Øjeblikket en Sammenstuvning Sted i Cellerne, som kan medføre ubodelig Skade paa Sjæl og Legeme. For mig er der ingen Tvivl om, at den er i Modstrid med Kravene til Hygiejne og fængselsmæssig Behandling, og at den er uværdig for vort Samfund. Det blev ogsaa allerede indskærpet af den forrige Justitsminister, det ærede Medlem Hr. Busch-Jensen, at Varetægtsfanger, der er sigtet for Overtrædelse af Straffelovstillægget, principielt skal behandles i Overensstemmelse med de gældende Regler om Behandling af Varetægtsfanger, og, staa der i dette Cirkulære, det bør søges undgaaet, at Fan-

gerne forvares under Forhold, som gennem Lediggang og det vide Fællesskab virker moralsk nedbrydende, hvoraf tillige følger disciplinære Vanskeligheder. Normalt har Varetægtsfanger Ret til Beskæftigelse, til Enrum m. m. For Tiden eksisterer disse Goder næppe, og jeg vil tro, at der med Hensyn til begge Kategorier af Varetægtsfanger, altsaa dels dem, der sidder i Henhold til den almindelige Straffelov, og dels dem, der sidder i Henhold til Straffelovstillægget, ikke er saa forfærdelig stor Forskel paa Behandlingen, og at begge Hold er ude for de samme Vanskeligheder. Jeg er enig med den højtærede Justitsminister i, at ogsaa Politiets Arbejde vilde blive mere effektivt, hvis man for en Tid kan løslade Folk, der ikke har vist særlig kriminelle Anlæg eller af andre Grunde er ganske ufarlige for Samfundet, saaledes at Politiet faar mere Tid til at beskæftige sig med de store og de farlige Sager og for øvrigt ogsaa Døgnets Kriminalitet.

Jeg mener i øvrigt ogsaa at kunne paa-pege et andet Forhold, der maa være af Betydning for det foreliggende Lovforslag. I den almindelige Borgerlige Straffelovs § 86, der som bekendt ogsaa gælder for Straffelovstillægget, gives der en Regel om Kompensation for Varetægtsfængsel, det vil sige, at der skal finde en Afkortning Sted af Straffen. Selv om nu Hensyn tages til de vide Strafferammer i Straffelovstillægget, er der dog Hjemmel til i visse Tilfælde at gaa helt ned til 30 Dage, og i hvert Fald er der i den senere Tid faldet mange Domme, der giver Fængsel f. Eks. i kun et halvt Aar, og det kan godt paaregnes — det behøver man næppe at være i Tvivl om —, at af dem, der stadig sidder i Fængslerne, som har siddet der siden Begyndelsen af Maj Maaned, og som ikke selv er Skyld i, at deres Sager endnu ikke er afgjort, idet det skyldes, at der ikke er tilstrækkeligt Politi eller Dommere, eller hvad man vil, er der ikke ganske faa, som ikke staa til en højere Straf end f. Eks. 6 Maaneder. Hvor længe skal de blive siddende? Jeg mener, at dette Forhold maa pege i Retning af en Lempelse af Bestemmelsen om den obligatoriske Varetægtsfængsling, og jeg tror ikke, at man har Lov til at drage i Tvivl, at der bag Lovforslaget staa betydelige Autoriteter inden for Politi, Fængselsvæsen, Doms- og Anklagemyndighed, Folk, som har Fingern paa Pulsen af de paagældende Forhold og ved, hvordan Tilstanden er.

Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling i det høje Folketing.